

ФЕРМЕР ПРИДНІПРОВ'Я

18 жовтня 2017 року

№ 29 (29)

Уряд схвалив дату відзначення Дня фермера



Щорічно 19 червня пропонується відзначати професійне свято - «День фермера». Відповідний проект Указу Президента України було схвалено на засіданні уряду 11 жовтня. Після підписання, Указ Президента набуде чинності з дня його опублікування.

Дата була обрана у зв'язку з прийняттям у цей день у 2003 році Закону України «Про фермерське господарство».

«Розвиток фермерства та робота самих фермерів відіграють важливу роль у забезпеченні продовольчої безпеки та збереженні українського села. Підтвердженням цього є значна увага Уряду до розвитку фермерського руху та схвалена ним відповідна концепція держпідтримки. Встановлення офіційного свята, яке б виштовувало працю фермерів, стане ще одним поштовхом до стиряння підприємницької ініціативи на селі та підкреслить важливість професії фермера як такої», - прокоментував рішення Кабміну перший заступник міністра аграрної політики та продовольства Максим Мартинюк..

Довідково:

Сьогодні у сільському господарстві України свою діяльність здійснюють майже 48 тисяч сільськогосподарських підприємств. Серед них - 70,6 відсотка фермерських господарств.

Прес-служба Мінагрополітики.

Протест Під гаслом «Дістало!»

УЧОРА Київ не на жарт залихоманило – у столиці почалася багатотисячна акція протесту, до якої долучилися опозиційні нинішній владі: Михайло Саакашвілі, Рух Нових Сил (РНС), «Самопоміч», «Свобода», «Національний корпус», «Демократичний альянс», «Громадянська позиція» Анатолія Гриценка, «Хвиля» Віктора Чумака, «єврооптимісти» з БПП Мустафа Найем, Сергій Лещенко, представники всеукраїнського об'єднання «Автомайдан», громадська організація «Антикорупційний штаб», громадський рух «ЧЕСНО» та багато інших.

«Дістало» - таке гасло протестувальників залунало під стінами Верховної Ради. Нардепти

Юрій Левченко, Віктор Чумак, Володимир Парасюк на інші виголосили три основні вимоги до парламенту.

1. Скасувати середньовічну норму, коли громадяни України рівні перед законом, а парламентарі не підвладні жодному.

2. Прийняти нове виборче законодавство з пропорційною виборчою системою та відкритими списками, щоб наші діти й онуки жили в процвітаючій Україні, де панує верховенство права.

3. Незайно ухвалити Антикорупційний суд, бо жоден корупціонер ще з часів Януковича не притягнутий до відповідальності.

Погоджувальна рада ВР, що розпочала свою роботу у вівто-

рок уранці, між тим, не прийняла жодної вимоги мітингувальників. Але опівдні гарячими й тривалими оплесками люди зустріли Михайла Саакашвілі, лідера «Руху Нових Сил», який відзначив, що вперше після Майдану й Революції Гідності, зібралася така сила-силенна українців, не байдужих до власної долі та майбутнього своїх дітей. Дарма, що вони під різними прапорами, але протестувальники досить категоричні: якщо влада проігнорує вимоги, то мають бути відставка нинішнього складу Верховної Ради та висловлення недовіри Президенту П. Порошенку.

Від власного народу чина влада виставила посилену охорону – будівля парламенту



була оточена кільцем, чотирма рядами нацгвардійців. У Мар'їнському парку теж було повно людей у формі та зі зброєю.

Принадно відзначу, що автобус з делегатів дніпропетровських активістів на шляху до столиці разів п'ять-шість зу-

пиняли, перевіряли документи та оглядали салон автобуса.

Остан ВЕРНИГОРА, наш спеціальний кореспондент з м. Києва.

Детальніше про акцію протесту – у наступному номері газети.

Антирейдер У ГЛИБИНЦІ НЕПРАВОВОГО ПОЛЯ

Лист колишнього директора ТОВ «Маяк» Федора Сергієнка-дядька нинішньому директору ТОВ «Маяк» Анатолію Сергієнку-племіннику з надією на порозуміння:



«ФГ «Фенікс-Агро» з жовтня минулого 2016 р. інформує Вас, що офіційно зареєструвало в Державному реєстрі передати йому в оренду 77 земельних паїв місцевих орендодавців загальною площею 368,85 га. На площі 196,04 га – це 40 паїв – торік восени було посіяно озиму пшеницю (30 паїв) та озимий ячмінь на 10 паїв. Решту 37 паїв площею 172,81 га навесні цього 2017 року ФГ «Фенікс-Агро» засіяло соняшником. Вся площа 77 паїв була виділена в натурі, як також і встановлені межові знаки на місцевості.

На площі 196,04 га, на якій було вирощено ранні зернові, урожай зібрати дозволило собі ТОВ «Маяк», а орендну плату людям-орендодавцям видавати змушене ФГ «Фенікс-Агро». Уже це є кричущим порушенням, оскільки в державних статистичних даних вказана площа за ТОВ «Маяк» не числиться, а перебуває у звітності ФГ «Фенікс-Агро». Тим часом сьогодні ТОВ «Маяк» ще й розсилає листи власникам земельних паїв, які передали наділи фермерському господарству, в яких вимагає від людей відшкодувати йому по 12 тис. грн, котрі були нараховані останнім як додаткова орендна плата. Якщо ви так ставитеся не лише до нас, а і до людей, то тоді давайте рахува-

ти: 196 га ранніх зернових, зібраних на землях ФГ товариством «Маяк» з середньою урожайністю 40 центнерів з гектара, це разом 784 тонн по ціні 3500 грн. за тонну – тож в сумі майже 2 млн. 800 тис. грн. Вирахуємо витрати, понесені на вирощування озимих зернових і навіть додаткову орендну плату, видану селянам у 2016 році, однак виходить 2 млн. 492 тис. грн чистого прибутку. Таким чином «Маяк» отримав з лишком на даній обгороді і вимагати з орендодавців «Фенікс-Агро» відшкодувати йому у повних сумах нараховану людям минулого року додаткову орендну плату не має не тільки морального, але й законного права.

Особливо враховуючи, що товариство «Маяк» продовжує нині чинити й подальше свавільне обкрадання ФГ «Фенікс-Агро», не дозволяючи йому зібрати вирощений ним на 172,81 га соняшник. Шахрайськими неправдами добившись накладання арешту на вказану площу, «Маяк» не інакше, як чекає, поки незрілий соняшник висилється на землю, в результаті чого «Фенікс-Агро» як фермерське господарство перестане існувати. Чи не пора ТОВ «Маяк» згадати про людську подобу і припинити, поки ще не пізно, свій розбійницький запал?»

Навколо чого завирував сирбор у межах ТОВ «Маяк» та ФГ «Фенікс-Агро» зі змісту даного листа, гадаємо, зрозуміло. Люди зі своїми земельними ділянками торік восени перейшли з «Маяка» у фермерське господарство, а «Маяк» не хоче визнавати цього і наперекір не лише зби́рало збіжжя на площах, які йому вже не належать, але ще й воліє, аби тепер орендодавці ФГ повернули додаткову орендну плату, видану їм минулої осені. Насправді за цим конфліктом місцевого ніби значення криється неприховане рейдерське захоплення і самого товариства, яке було вчинене більш ніж підступними методами за участі також продажних юристів. Тобто не іменем України, а за велінням молодших Сергієнків і їхньому великому роду. Не випадково автор листа Сергієнко-дядько – Сергієнко Федір Герасимович – копію адресував і ще одному своєму двоюрідному племіннику Сергієнку Леоніду Григоровичу, колишньому депутату Верховної Ради, і його дочці Олені Павелко, котра нині узяла себе хазяйкою ТОВ «Маяк». І ситуа-

цію, котра виникла ще недавно з пристойним господарством, яке 16 років очолював Федір Герасимович, прокоментував він тепер так: «Бо їм всім все мало!»

А ЯК ВСЕ ДОБРЕ ПОЧИНАЛОСЯ!

Федір Сергієнко у часи, що настали після аграрної реформи 2000 року, став людиною-легендою у Покровському районі. У свої 60 років мав тоді йти, звісна річ, на пенсію, а він очолював у майже безнадійному становищі на той момент ще Селянську спілку, а далі ТОВ «Маяк». Хто ще пам'ятає руйнівні для колишніх колгоспів-КСП часи, які передували розпаюванню колективних господарств, той одразу скаже, що краще і не згадувати їх. Селян повсюдно обернули у банкрути, неначе вони ні на що не були здатні. Усі й усюди опинилися у боргах, як у шовках, але драних. Колишній колгосп «Маяк» тодішньої Березівської сільради не був винятком у Покровському районі. Його керівники розбіглися, хто куди, єдиний Федір Сергієнко, котрий весь свій вік тут змалку ким тільки не працював у колгоспі, зважився рятувати господарство. Сьогодні, зізнається він, насправді ризикував, бо на той момент ще уявлення не мав, яким чином вдасться врятувати. На рахунку нулі, а боргів банкам, комерційним структурам та людям зарплати по зв'язку. Одне знав: працювати треба, порати землю та ферми, а не опускати руки.

У цей критичний момент несподівано і дістав Федір Герасимович заряд оптимізму, що не опуститься на дно. Приїжджає молодий та гарячий Анатолій Сергієнко, двоюрідний його племінник, котрий якраз був призначений у Покровському головою районної держадміністрації. Приїжджає і каже, що в засновники теперішнього «Маяка» варто записати ще одного його племінника і рідного брата Анатолія Леоніда Сергієнка. Правда, запропонував Леоніда одразу 55-ма відсотками «акцій» наділяти. Зате він, мовляв, допоможе. З чим Сергієнко-дядько охоче, навіть з радістю, як тепер згадує, і погодився. Не лише тому, що як не-як – родичі. Хай і двоюрідні, а племінники поруч підставляють плечі. На Леоніда Федір Герасимович понадіявся передусім з тих міркувань, що останній уже ходив на Дніпропетровщині у бізнесменах. Це той Леонід Сергієнко, який збудував цілу фабрику з виготовлення шпалер «Дніпромайн» - пам'ятаєте? Отож гроші у нього уже водилися, а ТОВ «Маяк» безкорисливі «спонсори» ой як були потрібні. «Дніпромайн», до речі, на перших порах і виступив співзасновником «Маяка».

- Дійсно, як все чудово починалося! – згадує сьогодні Федір Герасимович. – Не встигли ми з реєстрацією товариства покінчити, як на носі весна. Треба в поле, а немає чим управляти трактори і машини. Я до Леоніда: так і так, виручай...

Продовження - стор. 2,3

Продовження. Початок - стор. 1

Бізнесмен-племінник перерахував триста тисяч – за його гроші, каже Сергієнко-дядько, ми й закупили солярку та бензин, яких вистачило і поїзяти, і доглянути посіви, і навіть жнивувати-збирати перші свої урожаї потім. Думав, повезло так повезло, що маю такого багатого родича. Що не дасть пропасти. Та який одначе болючий і тривожний дзвіночок пролунав уже на початку осені, коли з «Дніпромайна» раптом надійшла команда вернути позичену суму! Всю до копійки і бігом! Думка про те, що Леоніду терміново знадобилася ця сума, відпала, коли Сергієнко-старший ще раз, згодом і втретє намагався розкритися фінансовою поміччю. З тих пір, каже, як відрізало Леоніда Григоровича від нашого ТОВ. Єдине - від дивідендів відмовлявся, та незабаром і на збори засновників перестав з'являтися – зрідка присилав «поручителя».

- Особливо ж коли Леоніда обрали народним депутатом, чи перегодом, коли працював заступником міністра у Києві, - продовжує Сергієнко-селянин. – Дзвони не дзвони йому – глухо. Або поза зоною досяжності, або тимчасово недоступний. Та на роки став недоступним! У село тим паче не приїздив – з 2000-го і по осінь минулого року його тільки один раз тут і бачили...

Щоб більше про це не говорити, Федір Герасимович підводить ризик: отими триста тисячами гривень, які зажадав мерщій вернути, участь Сергієнко-бізнесмена у діяльності ТОВ «Маяк» скінчилася. Більше він тут не відзначився нічим. Зате для господарства й окремо для Сергієнко-дядька важкі наступні роки не минули марно. Легендою місцевого значення Федір Сергієнко і став передусім тому, що не просто зумів зберегти та розвинути «Маяк», а вивів його у далеко не найгірші. Свою політику не зводив до виплати засновникам все більших дивідендів – натомість розбудовував господарство, його потужності та купував нову техніку. І це єдине в окрузі товариство, яке продовжувало утримувати тваринницьку галузь. Винятково для збереження робочих місць. У таких глибинці, як безрівсько-тернівська по краєчмак одразу трьох областей, без худоби іншої роботи для селян не знайти. Півтори сотні працюючих, і якщо п'ять років тому орендна плата складала 3,7% від нормативно-грошової вартості земельного паю, то на кінець минулого сягнула 7%. Себто майже вдвічі зросла. Як і заробітна плата для зайнятих у виробництві.

Коротше, на піку свого розвою «Маяк» уже виділявся в районі потужним машинно-тракторним парком, сучасними технологіями в землеробстві і відтак пристойними урожаєм на полях. У касі ж завелися свої мільйони гривень, які припасивий Федір Сергієнко на вітер не викидав. За своє життя він звик кожную копійку берегти і цінити. Як і власним сумлінням та совістю не розкидався. Тим паче, за безцінок тяжкими трудами виращеним збіжжям. На осінь минулого року всі ангари та склади-комори були повні зерна і насіння соняшнику, а на рахунок 16 мільйонів чистого прибутку.

...І ШІСТНАДЦЯТЬ РОКІВ ПОТОМУ

То минулорічна осінь для Федора Герасимовича мала стати як ніяка інша з багатьох попередніх знаменною. У перших числах жовтня він готувався своє 75-ліття відзначити, але не підсумки підводити. І не нарікав на те, що отак життя складається – і в такому віці треба думати про прийдешнє. Хіба міг він знати, що справити ювілей йому так і не вдасться? А навіть поганого передчуття не було, коли раптом головний співзасновник племінник Леонід Сергієнко зажадав прибуту у Дніпро зі звітом «про проблемну роботу».

- Навпаки, ми тут зрадили, що про нас задали, а нам є що доповісти, чим хвалитися, - каже і колишня головбух ТОВ «Маяк» Світлана Цис, котрій випало очолювати делегацію за викликом на фабрику «Вініль», як тепер перейменувався колишній «Дніпромай».

Треба уточнити: на «гостей» у Дніпрі чекав не особисто Леонід Сергієнко, а його дочка Олена Павелко, котра діяла за дорученням батька. Ось тільки вона зустріла далеких у

прямому і переносному розумінні родичів з глибинки полів і степів несподівано зовсім не по-гостинному. Для прибулих сталося щось незбагненне і дивовижне: у приймальні Олени Леонідівни перш за все зажадали виїняти і покласти на стіл свої мобільні телефони. А відтак - на весь час візиту прибулі позбавлялися права спілкуватися із зовнішнім світом.

- Остаточню всю радість довгожданої для нас зустрічі Олена Леонідівна як відмахнула своїм дуже строгим поглядом, - каже сьогодні Світлана Цис, - і попередженням, що забороняється також і в голос говорити. Подала мовчки папірець, на якому була написана цифра «20».

Світлана Федорівна відразу і не зблнула, що той напис означав. Майже мовчки попросила пояснити, що від неї вимагають. Тоді дочка Леоніда Сергієнко «пояснила», що «Маяк» мусить негайно перерахувати 20 мільйонів гривень – хіба, мовляв, не ясно? Це стільки ніби він заборгував її батькові дивідендів. Далі відбулася екекуція, і не менше. Головбух Світлана Цис заявила стримано, що таких грошей «у нас немає». І головне - немає підстав перераховувати. Та Олена Леонідівна разом з головбухом «Вініль» Валентиною Маньковською радили «зробити це по-доброму, бо буде ж гірше». Тримали Світлану Цис та головного інженера «Маяка», сина Федора Сергієнко, Віктора Федоровича як затриманих чи й ув'язнених битих чотири години. Вимагали мільйони і погрожували «наслідками», якщо не послухаються.

- Олена зателефонувала батькові Леоніду Григоровичу і переказала нам, - продовжує Світлана Цис, - наче він попередив: «Якщо ми не домовимося, то він знищить «Маяк» з усім його гамузом, забере техніку та зібраний урожай і всіх пустить з торбами по світу».

Коли уже у вимагачів кінчалось терпіння, оскільки Цис не здавалася ні в яку, вони покидали на поміч ніби як юриста – дебелого на вигляд чоловіка років тридцяти, який відразу дав зрозуміти, що з ним жарти кепські. Цей молодик під страхом заставив Світлану Федорівну написати розписку наступного змісту: «Я, головний бухгалтер ТОВ «Маяк» Цис С.Ф., зобов'язуюся переказати кошти на користь Сергієнко Леоніда Григоровича в сумі 10 (десять) мільйонів гривень у термін до 29 вересня 2016 року, а кошти в сумі ще 10 (десять) мільйонів гривень до 30 жовтня». Коли з такою вістю Світлана прибула додому, тодішній голова Березівської сільради Анатолій Терновий швидко розгадав таємницю несподіваних фінансових претензій Сергієнко-батька і його дочки до «Маяка». У районній газеті «Покровський край» він пояснив землякам: «Все дуже просто – не кращим чином зараз йдуть справи на фабриці шпалер, власником якої є Л.Г. Сергієнко. Аджє російські ринки збути перекирі. А гроші потрібні. Звикли до великих. Та й дітей Олени за кордоном треба вчити. От і згадали про ТОВ «Маяк», у роботі та розвитку якого участі не брали, але за рахунок якого можна «залатати свої дірки».

Пізніше, уточнює зараз Світлана Цис, ми зрозуміли так, що уже тоді було заплановано: якщо не вдасться видати з нас жаданих мільйонів – приберуть до рук все господарство. А за «свіжими слідами» Федір Сергієнко дав, по-перше, наказ нізащо не перераховувати мільйони несподіваному «спонсору». А, по-друге, за кілька днів у Бабушкінське відділення Національної поліції – за місцем розташування шпалерної фабрики – подав заяву про злочин: «22 вересня 2016 року головний бухгалтер ТОВ «Маяк» Цис С.Ф. та його головний інженер Сергієнко В.Ф. були запрошені Павелко Оленою Леонідівною, дочкою одного зі співзасновників ТОВ «Маяк» Сергієнко Л.Г., до офісу у ТОВ «Вініль» у м. Дніпро...» - і далі виклав те, про що ми уже оповіли вище. З висновком, що «боючись за своє життя, бухгалтер «Маяка» змущена була написати розписку під диктовку начето юриста спортивної статури». Як гадаєте, заяві дали хід, порушили справу та здійснили уже бодай досудове слідство? Нічого подібного не сталося. І не відбулося та не відбувається досі! Як герой байки Крилова свого часу слона то і не примітив, стражі правопорядку з

Бабушкінської поліції тепер не розгледіли свавілля та шантаж там, де не розгледіти те й інше міг хіба що сліпий. Або той, швидше всього, хто був «зацікавлений» не розгледіти. Звідси наше перше запитання до правоохоронців: чи пам'ятають вони, що працюють у правовій державі?

З ХВОРОЇ ГОЛОВИ НА ЗДОРОВУ

А де безправ'ю та самоправству не дають гідної відсічі, там їх уже нізащо не зупинити. Як і у даному разі, не стерпівши впертості Сергієнко-дядька разом із головбухом «відстібати» якомога швидше два десятка мільйонів «на бочку», в ТОВ «Маяк», як написав у райгазеті все той же сільський голова Анатолій Терновий, «у кращих традиціях рейдерських загарбань на мекстк Березового прибули так звані охоронці з автоматами і пістолями». Під час видачі людям орендної плати, скажімо, «наводили порядок». А позаду стояла дочка Леоніда Сергієнко Олена Павелко, «котра діяла за дорученням батька». У Олени була чітка мета: зібрати і провести збори



Покровський глибинці - селу Березовому - скоро вже буде сто років.

засновників ТОВ «Маяк», щоб скинути з посади директора, непокірного Федора Герасимовича Сергієнко. З прожого ж віліти це не вдалося – місцеві засновники відмовилися збиратися. Тоді дочка вдалася до хитрощів: одну зі засновниць-пенсіонерок з її п'ятьма відсотками в статутному фонді якось умовила розписатися в опитувальному листі, і цього порахувала досить і без зборів, щоби разом з 55-ма батьковими директором призначити брата Леоніда Сергієнко Анатолія Сергієнко.

І все це відбулося за вельми «цікавою» хронологією: о 14 годині дня авто «Укрпошти» розвезло засновникам «Маяка» - кожному до двору - запрошення на збори, які мали відбуватися о 15 годині. Засновники, нагадуємо, не зіійшлися. А засновниця і на даний час пенсіонерка в опитувальному листі розписалася близько 17-ї години. Швиденько після цього Федора Сергієнко і звільнили, а Анатолія Сергієнко призначили. Та яке було здивування у звільненого, коли він виявив, що ще о 12 годині того дня Анатолій уже був внесений у реєстр як директор ТОВ «Маяк»! Що зараз, уявіть собі, у правоохоронців не викликає аніяких підозр в очевидній обуродці. Коли нам нічого не залишається, як знову запитати їх: то це теж було усе в рамках чинного законодавства? Думаємо, що це вже навіть не запитання, а екзамн. На перевірку знань з юриспруденції та право займатися юридичною практикою.

Отже директором «Маяка» став Анатолій, який був у районі главою РДА? Тепер скажемо, що Анатолій Сергієнко-глава РДА - не кращий був варіант для гордої Покровщини. Швидше навпаки – невдалим. Очолити адміністрацію завдяки тому, що старший Леонід-бізнесмен зміг посприяти брату. А брат прийшов в адміністрацію наче як самозванець, а пішов з неї вининаним народом. Тому коли у «Маяку» дізналися, що тепер за директора у них Анатолій Григорович, багато хто обурився далі нікуди. Можна тепер на «Маяку», казали там і тут, ставити хрест. Першою залягоджувати скандал кинулася Олена Павелко. У тій же районній газеті вона видрукувала власну версію, «що ж трапилося у «Маяку»?» І почала з того, що «коли засновувалося ТОВ «Маяк», мій батько вклав у цю справу тяжким трудом зароблені кошти». А ми знаємо, як він їх вклав. Тобто це, м'яко кажучи, не зовсім так. Неправдою ж дійсно можна весь світ обійти, але назад у рідний для роду Сергієнків край краще не повертатися. Газетна публікація Олени Леонідівни мало допомогла пом'якшити ситуацію. Передчуваючи це, дочка

і сповістила землякам свого батька, що він переживає «за долю товариства та цілого села» і «доручив мені займатися вимогами селян». Далі пообіцяла, що батько «найближчим часом при найменшій же можливості відразу завітає у село».

Зате на старого Сергієнко, Федора Герасимовича тобто, Олена Павелко накинулася з усією своєю півною пристрасстю. Читаємо: «У нашій родині сталися неприємності, іншими словами не можна назвати те, що відбулося. Не можу й замовчувати того, що люди, близькі батькові родинними зв'язками і яким батько довіряв, підвели його. От Федір Герасимович був призначений директором, і всі ці роки тато безоглядно довіряв йому, вважав його порядною і чесною людиною, тому ніколи не перевіряв його діяльність». Ви зрозуміли? Герасимович, натякнула, на перевірку виявився не порядний і не чесним. У чому це виявилось, Олена змовчала. Навпаки, погодилася, що «Маяк» «працював як годинник, товариство розвивалося, люди отримували своєчасну плату за паї». Одначе шойно ніби «випадково стало відомо, що Федір Герасимович здійснив державну

У ГЛИБИНЦІ

реєстрацію змін до установчих документів ТОВ «Маяк», якими «були допущені істотні порушення прав учасників товариства, вимоги його Статуту та діючого законодавства України, а от повноваження директора занадто розширені». Знову ж таки авторка до пуття не розставила крапок над «і» щодо виявлених порушень, обмежилася тільки конкретним докором за те, що все це Сергієнко-дядько дозволив собі без погодження і схвалення Леоніда Григоровича Сергієнко. Хоч не знайшла за потрібне пояснити, а як можна було отримати добро від племінника, якщо той у село роками не потикався та участі в роботі товариства ніякого роками справді не брав? Підступність не дала себе сховати далі: оскільки вже за тиждень чи два завірували ще більш запекліші сутички, то брати верх у них самотужки Леоніду Сергієнку вдалося завдяки лише змінам до Статуту ТОВ, які його дядько вніс у 2015 р. Якби Статут лишався у попередньому варіанті 2007 р., пояснює адвокат-юрист Костянтин Товстий, Леонід Григорович не зміг би самочинно в ТОВ «верховодити». Бо Статут 2007 року «містив більш суворі вимоги до кожного засновника, в тому числі і до Леоніда Григоровича». Останній, до речі, раз-у-раз апелюючи нині до судів, посилається винятково на Статут 2015, а не 2007 року. То чі Федір Сергієнко повноваження розширив – свої чи співзасновника Леоніда Сергієнко? Втім, Федора Герасимовича вивело з себе звинувачення в нечесності та в непорядності. Треба зрозуміти чоловіка, який 57 літ трудового стажу нажив у рідних пенатах, починав з причіплювача і дійшов до заступника голови колгоспу, весь цей час був на виду у земляків і ніхто поганого слова у його бік не кинув – і раптом він мало не негідник і тому подібне. Коли й фактів на цей рахунок не вводять, але немов погрожують, що їх неодмінно буде знайдено - вирішено «провести аудиторську перевірку його діяльності». На яких тоді підставах звинувачують, ще не маючи результатів аудиту?

І тоді у «Маяк» власною персоною справді прибув сам Леонід Сергієнко. Та не для того, щоб рятувати селян від «сатрапа» Сергієнко-дядька. А з метою загальмувати опір. Та попередити дядька, що з ним, Леонідом Сергієнком, не варто тягатися. Марно. Навіть небезпечно. Собі тільки на шкоду. Треба, мовляв, знати, на чиему боці сьогодні судова система в Україні! Але щоб ще й надовго, якщо не назавжди, залякати дядька, «протишня сторона» мерщій ще й порушила карну справу «за фактом того, що посадові особи ТОВ «Маяк», зловживаючи своїм службовим станови-

щем, за попереднього змовою між собою та іншими особами, шляхом підготовки документів заволоділи майном підприємства більше ніж на 15 мільйонів гривень, чим завдали збитків на зазначену суму, скоївши злочин, передбачений ч.3 ст.191 КК України». Отож звинуватили у таких зловживаннях, що якщо вони дійсно підтвердяться, усім колишнім керівникам «Маяка» на чолі з Федором Сергієнком хоч світ за очі від сорому тікай. Звинуватили – і відразу заслали в господарство аудиторів з фірми «Квінт». З наказом все з ніг на голову перевернути, а крамолу знайти. З тих пір і риють ті землю під ногами, а ухопитися немає за що. Приїжджали у «Маяк» у листопаді і грудні минулого року, у січні, березні, квітні і серпні вже цього, і щоразу їхали теть ні з чим. Ну не крав тут ніхто 15 з лишком мільйонів, хоч ти їх тепер убий!

- Загарбники повірити досі не можуть, що Сергієнко-дядько хазяйнував чесно й прозоро, не крав та не махлював, - розповідає Світлана Цис, головний бухгалтер «Маяка» при Федорі Герасимовичу. – Ім невтямки, що він зовсім іншої заква-

ски, ніж вони. Перерили усю бухгалтерію, а крамолу зась. Ще коли в останні дні своїх повноважень Герасимович почав реалізацію вирощеного і зібраного, виставляли на усіх шляхах, які ведуть з села, дозорних. Щоб вони фіксували кожную машину зі збіжжям. Звірили по транспортних накладних та платіжках – жодна машина наліво зерно не повезла. Однак не заспокоїлися, такого доносу уткнули, що у «Маяк» прибули наряди поліції і провели обшуки у приватних житлових помешканнях і Федора Герасимовича, і його сина, і у мене та моїх дітей також. Знову нічого не знайшли. Зате усіх нас зганьбили перед земляками. Люди ж бо різні, багато хто тепер думає-гадає, що диму без вогню не буває, дарма обшуки б не влаштували...

Хто б що не говорив, зрештою, але саме у ці дні виповнилося рівно рік, як Сергієнко-дядька звільнили з посади директора «Маяка» та запламували купою фінансових і господарсько-правових зловживань, одначе жодну зі своїх «підозр» підтвердити досі не спромоглися. Як не стараються, а в підсумку, як то кажуть, дупель-пусто. Одначе шойно, у жовтні, аудитори знову прибули в товариство. До речі, бухгалтерські документи вибрали до останньої довідки, а ось опису виїнятого та акту їх «конфіскації» залишити забули. Зате сьогодні у селі подекують, що аудитори отримали наказ «якщо украдених 15 мільйонів катма, то їх треба придумати». На тверде переконавання адвоката К. Товстого, зостається не тільки сподіватися на те, що аудиторська фірма «Квінт» своєю репутацією дорожить. «Справа за фактом» просто немає аніяких перспектив, позаяк світлється наскрізь, що шита білими нитками, як говорить він. І є правовий механізм, продовжує адвокат, захисту колишніх службових осіб ТОВ «Маяк», які дадуть зрозуміти, що правоохоронці підрадилися тиснути на ні в чому не винних. Дивує, скажімо, чому справа розслідується за фактом протягом уже тривалого часу, заява про скоєний злочин не знаходить свого підтвердження, а жодного разу посадові особи, у діях яких ніби утделіли ознаки злочину, на допити з питань можливих порушень ще не викликалися. Фактично і через рік після того, як дочка Леоніда Сергієнко Олена Павелко звинуватила родичів у тому, ніби вони підвели її батька, досі не ясно, чим і як саме. Не інакше, що «передали» господарство в пристойному стані.



А ЇМ СПРАВДІ ВСЕ МАЛО

А тепер повернемося до листа Сергієнка-дядька Сергієнку-племіннику, який Анатолій та який очолив після Федора Герасимовича товариство «Маяк» - до листа, яким ми відкрили свою публікацію. Ви зрозуміли, що мова йде про зовсім інше суто фермерське господарство під назвою «Фенікс-Агро»? Справа у тім, що торік восени, коли розпочали свій наступ на «Маяк» обидва молоді Сергієнки і дочка одного з них, у селі відразу знайшлася група селян, разом сімдесят сім чоловік, які вирішили швидко, поки не пізно, змотувати будки - утітки зі своїми земельними паями подали з господарства. Оскільки вони знали, який з Анатолія Сергієнка, которого тягли в директори, хазяїн. Він, на думку групи жителів села, і в підметки не годиться Федору Герасимовичу. А людям не заборонили давати власну оцінку. То поки при владі ще залишався Сергієнко-старший, в підсумку 77 власників земельних ділянок за обопільною згодою - за згодою товариства і самих власників - розірвали

«Маяк». Сім з яких, якщо хочете знати, належать... самому фермеру та його батьку і матері, сестрі, дружині та тестю і теці. Отож Міністерство юстиції заборонило Віктору Сергієнку особисто розпоряджатися як своїм паєм, так і земельними паями своєї рідні - уявляєте? То хіба не підстава і третє запитання адресувати юристам, на цей раз Міністерства юстиції: як це розуміти?

Та це ще не вся дивовижність. Наказ про скасування реєстрації підписав заступник міністра Мін'юсту з питань європейської інтеграції Сергій Петухов. Оскільки села Березове і Тернове у Покровському районі на Дніпропетровщині до інтеграції в Європу ще не мають ніякого стосунку, виникає питання, то яким боком тут пан Петухов, якщо не в Європі, а в сільській придніпровській глибинці, даруйте, «кури дохнуть»? І з якої потреби Петухов підписував, якщо тоді, коли він це зробив, на місці були і міністр, і його перший заступник, як достеменно з'ясував юрист-адвокат Костянтин Товстий. У такому ж випадку лише вони й мають право підписувати міністерські документи. Це

оскільки «очевидне втручання у роботу автоматизованої системи Міністерства з метою внести неіснуючу раніше в оголошенні дату засідання поважної і грізної комісії», то хто і яким чином здійснив цю за всіма ознаками навмисну підробку? І хто буде за неї відповідно покараний?

Відповіді-ясності з Міністерства юстиції ще немає, а тим часом соняшник у степу за Терновим Perezірає і висипається на землю. Ні, у судовому порядку до цих пір недійсними договори оренди людських паїв ФГ «Фенікс-Агро» не визнані, однак це не завадило слідчому судді Бабушкінського районного суду Юрію Сліщенку за участю слідчого районного відділення Національної поліції Максима Рябих накласти на «спірні» паї арешт «п шляхом заборони відчуження та розпорядження». І що «цікаво»: заборони слідчий Рябих домігся 1 вересня ц.р., хоча ще з 28 серпня і по 8 вересня перебував... в Києві у відрядженні. Це з одного боку. А з другого - слідчий Рябих здійснив це у рамках кримінального провадження «за фактом того, що посадові особи ТОВ «Маяк», зловживаючи своїм

що це я подав Федору Герасимовичу ідею утворювати негайно своє фермерське господарство? Бо я, і є чимало інших людей, більше тих сімдесяти, які вийшли з «Маяка», котрі не залишать Герасимовича і його сина Віктора. Уже через те, що молоді Сергієнки зайшли у господарство в супроводі бійців з автоматами і цим самим продемонстрували ставлення до людей як до бидла, рахуватися з яким не збираються.

І далі Микола Васильович каже, що з покровських країв родом і навіть його родич Іван Тимченко, котрий два терміни очолював Конституційний суд України. То він назвав розбоек не лише діяння тих, хто з автоматами вернувся у село, але й пана Петухова з Мін'юсту, слідчих з відділків Нацполіції та суддів, які порізно і разом у даному випадку випихають сільський люд за межі правового поля.

- От і зараз, - підводить ризик Микола Василенко, - пішли дощі, кошики не зібраного соняшнику намокли і завтра потніють. То хіба не заставляють і нас брати до рук зброю та йти захищати-відвоювати свій фактично урожай?

- Що горе, то горе на нашу голову, - погоджується і Віктор Сергієнко. - Бо ж шляхом погрозу та перешкоджань заїжджати наші техніки на поля не дає Сергієнко-директор «Маяка». Не дає зібрати вирощений нами соняшник. Не інакше, як і сам не дам, і противній стороні не дам.

Може, що й так, але може, що й інакше. Торік під осінь «Маяк» майже з двома третинами тутешніх землевласників провів перереєстрацію договорів оренди їхніх паїв. Земельні наділи люди передали «під Федора Сергієнка» - під його авторитет. А що, як тепер надумують «перебігати» у ФГ «Фенікс-Агро» до його сина? Адже такі чутки та настрої «каламуться народ». Є й інші тут фермери, до яких уже навіть просяться власники ділянок. То чи не позбутися небажаного конкурента заквапився «Маяк» з Анатолієм Сергієнком на чолі? А заодно залякати й інших фермерів, щоб, тим паче, «не плуталися під ногами»? Чи розуміє і дає собі звіт Анатолій Григорович, що якщо народ дійсно візьме теж автомати у руки, пряма вина в цьому буде його?

СКІЛЬКИ Ж НИТОЧКА БУДЕ ЩЕ ВИТИСЯ?

Конфлікт та протистояння, котрі в межах уже колишньої у Покровському районі Березівської сільської ради сягнули рівня «щоб і духу одних Сергієнків не стало, аби повернулася присутність других», не просто у всіх на устах тут, а набули характеру місцевого всенародного лиха. І скажемо, що не випадково. Покровчани з давніх давен відомі почуттями власної гідності, які знають собі ціну і дорожать нею. Над усім для них умінням господарювати на своїй землі і сповідати взаємну вимогливість і чесність. Цілу плеяду неординарних і зовсім не формальних лідерів та авторитетів виховав район і для теперішніх непростих наших часів. Завдяки яким і вдається жити тут ще за людськими, а не за антинародними законами. Це завдяки колишнім і нинішнім ватажкам місцевих аграрних формувань Кісенку, Андруховим та Копичаям, Головку, Брацилу та Писаренку, Пучкам. Сьогодні в першу чергу, зрештою, називають Анатолія Давидовича Пучку, який очолює два товариства відразу - «Зорю» і «Дібрівське». Інша річ, що Анатолій Давидович сплішить нас поправити, оскільки серед місцевих авторитетів вимагає назвати і Федора Герасимовича Сергієнка. Найстарішого поміж зараз діючих тут, котрий і тепер зміг зберегти-примножити кращі покровські традиції доброти, самовідданості і благородства та совісті.

- Останні шістнадцять літ свого життя Федір Герасимович робив більше, ніж будь-хто інших, для збереження та розвитку свого товариства. Наперекір тим незгодам і випробуванням, які випали на долю аграрників після здобуття Україною незалежності, - стверджує Анатолій

Давидович. - Він міг би за цей час сам озолотитися і озолотити свою родину, придбати не одну круту іномарку чи збудувати собі палац у найкурортнішому куточку. Але він про таке і не думав. Натомість розбудовував «Маяк», аби легше було вижити його працівникам і орендодавцям. Старався для людей, а вийшло, що для... важко підібрати слова, для кого вийшло. Бо своє дітище немов як «подарував» Сергієнкам-племінникам. Та ні, не подарував - його у нього племінники силою відібрали собі на розтерзання. Гірко. Боляче. І шкода!

Так що ніби «суто родинний конфлікт-скандал у середовищі Сергієнків» покровчанами сприймається насправді дійсно спільним лихом. Бідую, яка для району ганьба і загроза. Тільки з цих міркувань Анатолій Пучка і запропонував голові районної держадміністрації Світлані Назарчук зібрати актив «старійшин» і обговорити «ситуацію, яка склалася в ТОВ «Маяк» і навколо нього».

- І що ви думаєте? - запитує Анатолій Давидович і відповідає: «Сергієнко-теперішній директор «Маяка» на засідання з'явився, але нервово й бурхливо відреагував на те, щоб говорити про свої і свого старшого брата трішки діяння. Схопився з місця і залишив нараду - не знайшов за потребу вислухати своїх же бо нині ніби колеги, яких йому якщо не поважати, то слухати і слухати треба...»

Сергієнко-племінник на спробі авторитетних тут керівників загримати його, якщо для нього честь і слава району дорога, відрізав, наче все, що зараз робиться в «Маяку», не їхнє діло, а «ми працюємо у правовому полі». А це і є, не сумнівається Пучка, найстрашніше. Оскільки свавілля з «Маяком» і свавілля тепер самого «Маяка» - плоди наскрізної корупції нинішньої влади в Україні, продажності чиновників, правоохоронців та судів і розгулу шахрайства, коли для всього цього уже ніякі людські і правові закони не писані. Хочуть того чи ні ті, кого покровчани закликають негайно «поставити на місце», та про те, наче правотіють вони у правовому полі, їм краще і не заїкати. Питання тільки в тому, візьметься хтось якомога швидше розслідувати «справу за цими фактами і аргументами» чи доведеться людям самотужки відстоювати свої права - вимушено тими ж «методами», якими діють зараз і їх кривдники?

- Поки соняшник ще не весь висипався, в Дніпровському окружному адміністративному суді ми домагаємося відміни Наказу Міністерства юстиції стосовно перереєстрації на ТОВ «Маяк» взятих нами в оренду земельних паїв, - говорить фермер Віктор Сергієнко. - Уявіть собі, судді і не можуть заперечити великої кількості порушень, вчинених у Мінюсті, та спішать всі їх виглумачити формальними. І яке їм, суддям, діло до урожаю, що пропадає? А заодно і до селян-власників паїв, яких необов'язково, виходить, вислуховувати у судових засіданнях. Ми подали апеляційну скаргу на таке рішення, так точно навісиме розгляд її призначили аж на листопад. Коли урожай пропаде остаточно.

Паралельно у Центральному (Бабушкінському) районному суді м. Дніпра оскаржується арешт на земельні ділянки безпосередньо їх власниками - кожним селянином окремо. Той арешт, який накладено з подачі, нагадаємо, слідчого Максима Рябих. Так цей Рябих, якщо хочете знати, ніби «не відав, що арештовував людські паї, передані з їх згоди ФГ «Фенікс-Агро». Тобто був поінформований так, наче перебувають в оренді «Маяка». Коротше, розглянувши два перших клопотання двох власників, суд визнав арешт ділянок безпідставним. Отож скасував його. Перемога? Нарешті справедливості бере гору? Однак це ж тільки двох з більше, ніж сімдесяти. Всі інші селяни в черзі. Коли їхні позови розглядатимуться поодиночі. Скільки це триватиме, здогадатися не важко. Що до зими - це точно. Поки на не зібраний соняшник і сніг випадає.

Микола ЯСЕНЬ.

Покровський район.

НЕПРАВОВОГО ПОЛЯ

договори оренди землі. А уклали їх з фермерським господарством «Фенікс-Агро». яке фактично і засновувалося для того, аби взяти під своє крило оцих «бунтарів». Заснував же ФГ син Федора Сергієнка Віктор Федорович Сергієнко.

Коли ж це так, то ви скажете, що не обійшлося тут і без «участі» Федора Герасимовича. Ми не станемо заперечувати: якщо у небезталанного літнього віком чоловіка силоміць відібрали його дітище-господарство, а разом з ним прогнали з «Маяка» і його сина-інженера, який вдався у батька, то чому батько не може потурбуватися, аби син не лишився без роботи і засобів на існування? Нам зостається нагадати, що загалом «Феніксу-Агро» дісталось 368,85 га угідь, 196 з яких восени були засіяні озимими зерновими, а решта 172,81 га навесні соняшником. То що, нехай хоч син старого Сергієнка, Віктор, хазяйнує собі на здоров'я, вітку і користь як для себе, так і для людей?

Це ви так думаєте і благословляєте. Інша позиція у Сергієнків-молодших. У червні цього року фермер Віктор Сергієнко отримує листа аж з Міністерства юстиції України, з якого дізнається, що директор ТОВ «Маяк» А.Г. Сергієнко оскаржив діяння державних реєстраторів Н.С. Ермоленко, К.Г. Петриченко та С.С. Побережного, які, як на його думку, незаконно здійснили реєстрацію 77 договорів оренди земельних паїв з ФГ «Фенікс-Агро». Прямо кажучи, Анатолій Сергієнко намірився забрати і ті землі у родича «в третьому поколінні», котрі люди передали йому з власної волі. За власним бажанням, якщо на те пішло, не мати нічого спільного якраз з Анатолієм Сергієнком. Насамкінець у листі зі столиці написали, що «повідомлення про дату, час та місце розгляду скарги комісією з питань розгляду скарг у сфері державної реєстрації опублікують на сайті Департаменту державної реєстрації та нотаріату Міністерства юстиції». Тобто Віктору Федоровичу треба стежити і там пшукати, коли їхати у Київ, щоб у його присутності була розглянута скарга.

- І я мав можливість та доступ в електронному вигляді переглянути всі оголошення про засідання даної комісії, - каже Віктор Федорович. - У червні торік вона засідала 2 числа, 7-го, 9-го, 16-го та 19-го. То на ці засідання скарга ТОВ «Маяк» не виносилася. Мені залишалося тільки чекати, коли і до неї дійде черга.

А дочекався фермер другого листа з Міністерства юстиції, в якому йому прислали копію Наказу за № 1874/5 «Про скасування рішень про державну реєстрацію прав та їх обтяжень», з якого Віктор Федорович дізнався, що скаргу ТОВ «Маяк»... одозволено. Більше того, «спірні» паї одразу й перереєстровано на ТОВ



У високих кабінетах Мін'юсту не дуже-то переймаються проблемами української глибинки.

раз. А друге - засідання комісії з розгляду скарг відбулося, виявляється... 13 червня. Ця ж дата на сайті Департаменту державної реєстрації і нотаріату не значилася. Звідси висновок: засідання провели цілком таємно, без залучення суб'єкта оскарження та всіх інших зацікавлених осіб. Щоб ми, вважає Віктор Сергієнко, «не змогли шляхом подання письмових пояснень та документів спростувати обставини скарги ТОВ «Маяк». І далі «щоб за участю Міністерства юстиції безперешкодно здійснити фактично рейдерське захоплення ділянок землі, які перебувають в оренді ФГ «Фенікс-Агро». І ви скажете, що фермер не правий? Все той же адвокат-юрист Костянтин Товстий знайшов підстави запитати колеґ-юристів з Міністерства юстиції, чому при розгляді скарги ТОВ «Маяк» вони порушили низку статей Закону «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень», Постанову Кабміну від 25.12.2015 р. «Про затвердження Порядку розгляду скарг у сфері державної реєстрації» та Наказ самого Міністерства юстиції від 12.01.2016 р. за №37/5 про діяльність Комісії з питань розгляду скарг у тій же сфері державної реєстрації?

Зрозуміло, Віктор Сергієнко не міг стерпіти настільки брутальне свавілля з боку Міністерства юстиції. Подав свою скаргу: чому 13 червня ніби відбулося засідання комісії, хоч воно не було внесене у розклад? То ви й не повірите, що після цього сталося! «Периферійні» юристи не лише у червні, але і 3 липня та 27 серпня здійснили скріншот із офіційного сайту Департаменту державної реєстрації та нотаріату. То оголошення про засідання 13 червня в першому випадку все ще було відсутнє, а в останньому раптом... з'явилося. Себто заднім числом. Навздогін, щоб ніби не бути спійманими на «гарячому», явно внесли у календар - і вмили руки. Але так не вийде, шановні панове юристи з Міністерства юстиції. Знову таки «сільський» юрист дає тепер вам і «домашнє завдання»:

службовим становищем» - ну і так далі. Тобто у рамках справи, уточнює все той же юрист-адвокат Костянтин Товстий, яка ніякого відношення до ФГ «Фенікс-Агро» немає. І це ще безглуздіше, ніж коли у Києві дядько, а на полі в степу бузина. Це випадок, коли бузина у відділку поліції і головах її нижпороч.

З третього, так би мовити, боку вперто упирається нинішній директор «Маяка» Анатолій Сергієнко. Наперекір 75-ти власникам земельних паїв, котрі написали на його ім'я колективну заяву: «У листах, які Ви нам направили, зазначено, наче керівництвом ТОВ «Маяк» та власниками земельних ділянок, тобто нами, шляхом спільних зусиль треба припинити незаконні дії Віктора Федоровича і Федора Герасимовича Сергієнків. У зв'язку з цим повідомляємо, що як Віктор Сергієнко, так і Федір Сергієнко ніяких незаконних дій до нас не вчиняли. Доводиться ще раз Вам нагадувати, що ні про яке повернення з незаконного ніби володіння нашими земельними ділянками мови не може йти, так як ми з власного бажання і добровільно уклали угоди оренди з ФГ «Фенікс-Агро». Ще раз також наголошуємо, що зробили це у зв'язку з небажанням продовжувати орендні відносини саме з Вами як з керівником ТОВ «Маяк». Це так на папері люди виклали свою позицію. А при зустрічах з орендодавцями ФГ Віктора Сергієнка довелося вислухати набагато «відвертіші» їхні слова про Анатолія Сергієнка. Якщо звести до спільного знаменника, що сказали Віра Сироватка, Георгій Коваленко, Ніна Воловик та Микола Василенко, то більшого горя, ніж Анатолій Сергієнко, для жителів березівського кутка зараз немає. І яким навіть вони вчасно не утекли в ФГ «Фенікс-Агро», то зараз би докладали усіх зусиль, щоб добитися цього. «Мій пай - віддаю його в оренду тому, кому сама вважаю за потрібне», - сказала, як відрізала, Ніна Воловик.

- А чи знаєте ви, - каже раптом орендодавець Микола Василенко, -

!Хто занадто ласий на гроші, той ніколи не може бути справедливим

Демокріт

А головам булави закортіло...

За відсотками новостворених об'єднаних територіальних громад Січеславщина (поки офіційно Дніпропетровська область) наша, досі не декомунізована, попереду чи не всієї України. Та в різних краях її геть неоднакові темпи укрупнення сільських рад до більших утворень чи для надання «якісніших адміністративних послуг», чи задля поступового зігнання моделі з місця, як хто вважає. Та коли, приміром, у Петрівківському районі люди вирішили поки що лише одну більшу громаду зліпити, поєднавши Петрівківську селищну та Хутірську сільську ради, то в Царичанському краї цей процес завершується. Влітку Китайгородська і Рудківська сільські ради погодилися жити в єдиній громаді, як було раніше, і 29 жовтня в ній, як і у 18 інших ОТГ Січеславщини, відбудуться місцеві вибори депутатів та голови.



Тут стається найцікавіше – обом керманічам чималенького Царичанського краю, де проживають біля 28 тисяч громадян – голови райдержадміністрації Сергію Турському і голові райради Світлані Горбачовій – раптом дружно замаякірилося стати... головою нової Китайгородської об'єднаної територіальної громади, де мешкає біля чотирьох тисяч чоловік! Що ж, буває, коли й вищого рівня народні слуги великою булавою нехтують. Римський імператор Деоклетіан, до слова, покинув свій трон задля праці на землі. І коли приїхали просити його же трохи пообити імператором, то, за легендою, почув: «Чи до царства мені тепер? Люди не поспіять з городом упоратися, а ви лізете з дрібницями... Якби ви бачили, яка капуста виросла в мене на городі, то ви б і ноги собі не били надаремне!»

Ось так. Чоловік свідомо обрав для себе заняття, яке давало йому більшу втіху. Чи виходить щось краще за головування в царичанських очільників, достеменно невідомо. Керівник Царичанської РДА Сергій Турський знайний Січеславщині тим, що в Царичанці минулого року щодня обідав Бджолиному майдану привезену невідь-звідки гігантську паску в дві тисячі бджоломисей «за два-три дні вивезти». Але поведи вулики лише через... півтора місяці – після того, як відвідала на Калитві біла акація, і царичанські пасічники залишилися без товарного меду! Дісталоса «пам'ятного» й жителям прилеглих до Калитви царичанських будинків разом із худобою, яких нещадно жалили крилаті «окупанти»...

Докав рук Сергій Турський і до реформи децентралізації. Зокрема він щосили пнувся зробити Царичанську селищну раду, і так чималеньку, якомога більшою. Хоча в Польщі, за аналогією з якою проводиться наша реформа, сільська гміна налічує зазвичай 3 – 5 тисяч чоловік. І майже все вийшло – до Царичанської «сліпо, глухо і німо» вилилися чимала Бабайківська, Прядивська, Юр'ївська та Михайлівська сільські ради, з яких могла б вийти одна, а то й дві окремі ОТГ. А в Китайгороді в червні минулого року із зібраних тодішнього головою Наталією Вербицькою 28 громадян «для проведення громадських слухань щодо об'єднання» (!) «за» злиття з «раєм» висловилися... 10 чоловік, проти – 11. Тим не менше це дало підстави депутатському корпусу піти безпосереднім тиском голови РДА проголосувати «одобрям».

І райдержадміністрація взялася за надійне впрятання сільської ради до районного воза. Та не вийшло – за кілька днів Китайгородська громада провела віче числом за сотню осіб, де «сватам» із Царичанки відвезли доку-

ментального «гарбуза» і підтвердили незмінність єднання з Рудківською сільською радою.

А восени минулого року відкрився секрет об'єднаного поспіху – голова Царичанської РДА Сергій Турський виявився одним із кандидатів на посаду голови Царичанської ОТГ! Та перемогти, попри зусилля, не зміг, зпереміж виступив йому недовіру. Тож і зв'язався за кандидатство в Китайгороді, та ще й як! Ще за день до початку реєстрації (!) в Китайгородській сільській виборчій комісії його агітатори вже штурмували оселі китайгородців із газетками «Народна!» тиражем три тисячі екземплярів невідомого засновника, за пазухою. А в ній на чотирьох сторінках славилася постійно звтижняна праця кандидата і вміщені п'ять його фотографій...

Дещо пізніше долучилася до передвиборчих перегонів і голова Царичанської райради 58-річна Світлана Горбачова. Як заслугою собі вона вказує на те, що більше 30 років відпрацювала в царичанському «Білому домі» на керівних посадах. У тому числі в часи «регіонального» правління, яке привело до втрати частини території України – на високому посту заступника голови райради! Оце такий «досвід».

Щоправда, людей нової громади Світлана Горбачова не знає, в чому щиро зізналася на зустрічі з виборцями в центрі села 11 жовтня, позаяк все життя напружено трудилася лише в кабінетах. Не дала голова райради і зрозумілої відповіді на питання, чому три минулорічні проблемні звернення до неї жителів Китайгорода залишені без руку? Зокрема, «віджми» земельного паю покійного дідуся Ірини Малиш, багаторічна відмова в реєстрації збудованого 11 років тому без рішення сільської ради будинку Дмитра Середи, нестача газу для обігріву житла Людими Векленко, через що її 74-річна мама Валентина Павлівна, інвалід 1-ї групи, страждає від переохолодження. Чому прагне поліпшити нинішній високий пост та ще й перетягти з собою в нову раду частину депутатів районного рівня, Світлана Горбачова теж не пояснила. Вочевидь, щоб і зручно, і прогнозовано було і далі «трудитися на благо виборців».

А обирали її 2015-го на високу посаду в геті непростих умовах. Біля сотні місцевих жителів і гостей краю заповнили «Білий» дім, щоб не дати змоги представникам некорінної національності прийти до керівництва районом. Тоді Світлана Горбачова теж щиро клялася у вірності своїм виборцям. Як виявилоса, ненадовго...

Тож тепер двоє очільників району вже вдруте банально засипали села нової громади передвиборчою макулатурою. Є й цікавіше – голова РДА

Цікавиться своїми коренями кожен народ на цій Землі, і українці не є винятком. Довго нам втокмачували історики радянської доби, що український народ походить буцімто від «загальної староруської народності, разом з росіянами і білорусами». Сучасні науковці цю концепцію вважають імперською байкою, або міфом. У нас абсолютної відмінна прадавня історія, яку необхідно добре вивчити. Давні скіфи знали свій родовід до сьомого коліна, а якщо хтось не міг розповісти про власне походження, то його вважали неповноцінним.

Проводячи глибокі дослідження мови, побуту, звичаїв, культурних традицій українського народу, в своїх працях дослідники доводять: українці мають зовсім інше, відмінне від московського, походження. Племені і народів, які жили або мігрували на наших землях, було чимало: киммерійці, скіфи, сармати, готи, гунни, слов'яни, половці тощо. Лише за західними археологами та їхніми дослідженнями ми знаємо про культури цих народів.

ХТО МИ?

Трипільці
Територія України була заселена людьми споконвіку. Цікаво, що ще 6 тисяч років тому рівень розвитку культури і побуту в древніх предків українців був таким же високим, як і у тодішніх жителів Єгипту, Шумеру і Китаю. Якими ж були люди, які жили на території України в мідний вік, чим вони займалися і в яких умовах жили? Відомо, що трипільці будували двоповерхові будинки, жили у великих поселеннях, ткали одяг, виробляли шкіру і вміли готувати пиво, а скотарі осідлали коней і кували мідь.

На території заповідника «Трипільська культура» в Черкаській області свого часу розкопали найбільше поселення в країні. Його площа сягає 400 га. Шість тисяч років тому в ньому було близько 3 тисяч будинків і 12 тисяч жителів! Розкопки в заповіднику ведуть вже десятки років, але повністю селище досі не розкопане. Однак те, що вдалося виявити, вражає. Директор заповідника, історик Володимир Чабанюк в інтерв'ю сказав: «Ось тут фундаменти двох будинків площею по 100 кв. м із залишками гончарної печі. А ось реконструкції трипільських хат-мазанок. Зверніть увагу: вони двоповерхові. Трипільці в цьому сенсі були новаторами».

Початок 4-го тисячоліття до н. е. відноситься до мідного віку, або енеоліту. Тоді вперше набули поширення зброя і прикраси з металу, зазначає Володимир Чабанюк. У цей період на території України жили близько десятка різних племен і представників археологічних культур. Особливо великих і розвинених серед них було сім. Вони, в свою чергу, умовно ділилися на дві групи: досвідчених і заможних землеробів і дикуватих скотарів. Перші облюбували Правобережжя, а другі здебільшого жили на лівому березі Дніпра. Між землеробами і скотарями іноді траплялися невеликі конфлікти, але в цілому вони вели невелику обмінну торгівлю. До хліборобів відносять три основні культури: полгарську, трипільську та літнєво-посуду. До скотарів – середньостопівську, нижньоміхайлівську, квітнянську і дерєвську.

Киммерійці проживали на наших землях десь три тисячі років тому. Вони були першими скотарями в Україні, які вели кочовий спосіб життя. Киммерійці виготовляли зброю та знаряддя праці з бронзи завдяки контактам з майстрами по обробці металів з Кавказу, саме вони поклали початок залізної епохи в Україні. Типовим для поховань киммерійців були кургани з земляним насипом, які спеціально зводили над могилою або ж робили «впускні» поховання в кургани енеоліту, бронзового віку, збільшуючи їх земляним досипанням. Майнова нерівність, військова влада і племенні вожді на чолі були характерними ознаками киммерійців. Історія цього ще маловивченого народу закінчується у VII ст. до н.е.

Скіфи

Коли вперше з'явилися скіфи у Європі, історикам достеменно невідомо. Перші згадки датуються VII ст. до н.е. у давньосхідних писемних джерелах. Як свідчить Геродот, самі скіфи вважали, що це сталося за тисячу років до походу перського царя Дарія на їхні землі. Скіфські кургани, яких є чимало на території нашої області, містять у собі інформацію про життя та побут народу. Списи, мечі, ножі, панцирні пластини обладунку, а також колчани для стріл із бронзовими наконечниками, віднайдені в курганах, свідчать про те, що з приходом скіфів остаточно на землях України встановився залізний вік. Іноді скіфи ставили на вершинах курганів «кам'яні баби». Геродот описав кілька племенних союзів скіфів, на чолі яких були царі. Також він описав про скіфів-орачів, які жили осіло, сідали пшеницю, просо, ячмінь, цибулю, часник. Їхнім житлом були покриті солом'яні будинки з глиняною підлогою і печами. Вони мали господарські ями-люки для збереження харчових запасів. Скіфи-кочовики пасли худобу, пересуваючись зі своїми отарами по країні в пошуках пасовищ. До речі, звичай зустрічати гостей хлібом-сіллю українці перейняли саме у скіфів. Та й традиційний український костюм зберігав «стагоді» про скіфські часи: розшитий на плечах і грудях одяг, шаровари, гострокінтий башмак, з якого набагато пізніше розвинулася форма козацької шапки. Багато спільного було і в мові. Наприклад, в скіфській, як і в українській, не було звуку «ф». А у сучасній українській мові майже усі слова, які мають звук «ф» – іншомовного походження.

Яке наше коріння?

Сармати

Протягом тривалого часу, III ст. до н.е. – III ст. н.е., у степах України панували сармати, які приїхали із Казахстану, Приуралля, Поволжя. Деякий час вони були добрими сусідами зі скіфами та греками Північного Причорномор'я. А потім поступово назва Скіфія змінилася на Сарматію, нова культура злилася зі скіфською, а населення асимілювалося. Основним заняттям сарматів було скотарство. Вони розводили овець, коней, велику рогату худобу. Давньогрецький історик та географ Страбон писав, що «сармати слідували за своїми отарами, вибираючи місцевості, завжди вкриті травою». Пізніше, на початку нашої ери, частина сарматів перейшла до осілого способу життя та займалася вже землеробством. Велику кількість пам'ятників сарматської культури знайдено у мезиріччях Орелі та Самарі, на правому березі Дніпра біля с. Усть-Кам'янка Апостолівського району.

Цікаво, що, за Геродотом, сармати пішли від племю скіфів з амазонками. До речі, назва «сармати», або «савромати» була добре знайома українцям, а в козацьких літописках зустрічаються цікаві вирази: «наші предки козацьких сарматів», «князь Сарматський і гетьман усього Запорізького війська». Можливо, ці вислови з'явилися як данина історичній іпотезі, що панувала у той час, про загальне походження українців і поляків від єдиного кореня сармата.

Готи, гунни

Панування сарматів в українських степах припиняється під тиском готів та гунів. Частина їх відійшла у гори Північного Кавказу та Криму, а частина залишилася у рідних краях. В III столітті н.е. на території Причорноморських степів України з території південного узбережжя Балтійського моря та нижньої течії Вісли приїшли племена готів. Їхня окупація почалася з 230 р., коли вони зруйнували державну організацію пізньюльського царства в Криму і на Нижній Наддніпрянщині. Готи були повністю розгромлені гуннами і антами близько 375 р., після чого частина остготів вилася до гунських військ і пішла з ними на захід, частина перейшла Дунай і приєдналася до вестготів, а невелика частка залишилася в Криму, де проіснували до кінця I тис. н. е. Згодом вестготи під натиском тих самих гунів змушені були переселитися в межі Римської імперії. Тоді готи вперше поїдали римлян, греків та інші народи Європи про гунів. Свідчення про слов'янську етнічну належність гунів можна відшукати у грека Прокопія Кесарійського. Прокопій з Кесарії, автор книги «Війна з готами», брав безпосередню участь у візантійських військових акціях, які проводилися в різних кінцях імперії. На той час у візантійську армію досить часто брали найманців з північних країв, серед яких було немало й антів. Стикаючись з візантийцями

зі слов'янського середовища, візантійський історик Прокопій Кесарійський дуже добре вивчив їхній побут і звичаї, і, описуючи антів та склавинів, він зауважує, що і ті, й другі у всій чистоті зберігають гунські звичаї (!).

Слов'яни

Як окрема етнічна спільність, слов'яни сформувалися на початку нашої ери. Ряд істориків ототожнюють слов'ян із венедами. Перші письмові згадки про слов'ян (венедев) зустрічаються у римських авторів I – II ст. н.е. – Плінія, Тацита, Птолемея. На думку більшості вчених, батьківщина слов'ян охоплювала територію від середньої течії Дніпра до Вісли. Звідси в II-VII ст. н.е. – в період Великого переселення народів – слов'яни широко розселилися у всіх напрямках. Із IV ст. н.е. на території України між Дністром і Сверхським Дінцем поселилися племена антів, що входили до складу дніпро-дністровської групи черняхівської культури, добре дослідженої на сьогоднішній день (вивчені більше 2 тис. поселень). Провідною галуззю економіки антів було сільське господарство. Поширилися орне землеробство, практикувалося двоцвілля, вирощували пшеницю, ячмінь, овес, просо, горох, коноплю, сочевицю. Анти не тільки забезпечили себе хлібом, а й вивозили зерно на зовнішні ринки. У IV ст. н.е. анти утворили державне об'єднання (Антський союз) зі ставковим вождем, організованим військом та участю населення в політичному житті (віче). Ліпнисти стверджують, що анти говорили мовою, близькою до розмовної мови Русі. Підтверджують цю версію деякі їхні

князь Андрій розірвав усі зв'язки з батьківщиною та старими кийвськими звичаями.

У 1169 р. Андрій Боголюбський захопив і зруйнував Київ: прийшов варвар, що не відчував ніякого рідногого зв'язку зі слов'янською святинею. За короткий час (50–80 років) на кожне фінське поселення був посаджений князь із Рюриковичів, уродженець від мамі мерянки, муромчанки, мошчанки... Так з'явилися на землі «Мокець» князівства: Володимирське, Рязанське, Тверське та інші. У цей час на землі «Мокець» починають проникати окремі місійно-еретики з розповсюдження християнства. Про масове «перетікання» слов'ян із Придніпров'я на ті землі, як це стверджують московські історики, не може йти ніякої мови. Нащо слов'янам із плодючих земель Придніпров'я йти через непрохідні хащі і болота тисячі кілометрів в невідомо, навіпадику глушину?

На базі християнства на землі «Мокець» починає формуватися мова, яка з часом стала російською. До XII ст. на тих землях проживали тільки фінські племена. Це підтверджують археологічні розкопки О. Уварова («Меряни та їхній побут»). За курганами розкопками не виявлено жодного слов'янського поховання. Зокрема, московити мають усі підстави вважати спадковими численного коліс племені меря і використовувати їхню назву, називаючи себе «мерськими».

Правда, ця назва співзвучна із не милозвучним московським словом «мерзкий», яке походить від тих же «меря». Неприємний зміст цього слова пов'язаний з тим, що в давні часи племена меря та інші настради були канібалами.



Ідентичність українців і в запальному танці.

лами. Вони ритуально поїдали трупи своїх батьків, пояснюючи, що таким чином до них перейдуть мудрість і досвід померлих. У голодні ж періоди меря без особливих вагань поїдали і своїх жінок. Звичайно, більш цивілізовані народи жахалися тих звичаїв, тому й народилися вислів «мерські порядки», який і дав життя московському слову «мерзкий». Нестор-літописець називав сідні угро-фінські племена «самоїдами», тобто канібалами. Ще раніше «батько історії» Геродот звав їх «андаро-фагами», або «пожирателями людей».

Антропологічні дослідження А. Богданова і Ф. Вовка, що проводили вивчення людських черепів, підтверджують відмінні особливості фініського і слов'янського етносів. У 1237 р. на Суздальську землю приїшли татаро-монголи. І Ф. Вовка, що проводили вивчення людських черепів, підтверджують відмінні особливості фініського і слов'янського етносів. У 1237 р. на Суздальську землю приїшли татаро-монголи. І Ф. Вовка, що проводили вивчення людських черепів, підтверджують відмінні особливості фініського і слов'янського етносів. У 1237 р. на Суздальську землю приїшли татаро-монголи.

Такий короткий, далеко не повний, перелік племен, народностей і держав, які залишили свій слід на нашій землі та вплинули на формування української нації. До речі, каміні письменна Національного історико-археологічного заповідника «Кам'яні могили», що знаходиться в Мелітопольському районі Запорізької області, налічують 11 тисяч років! Тобто прадавня українська мова є основною етнічною ознакою нашого народу, якби він не іменувався в різні історичні часи.

На думку політолога Віктора Каспрука, «Роздунення» України і Росії (Московії) було просто неминучим тому, що вони дуже різні за своїм походженням і суттю. Проте, головна відмінність між українцями і росіянами (московитами) – це відсутність в українців імперської ідеї, як наслідок цього – те, що українці не визнають за владою права погнубити себе в ім'я великих фіктивних звершень. Саме тут основна відмінність у свідомості Україна-Росія, Європа-Азія.

Підготував Григорій ЛУК'ЯНЕНКО.

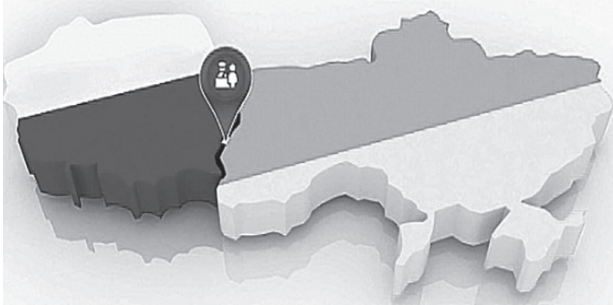
Декому здається: найважче - допастися до булави, і мало хто розуміє, як важко ту булаву втримати

Юрій Мушкетик

Що варто знати тому, хто вирушає на роботу у Польщу

Наш «лікбез»

Робота за кордоном останнім часом чи не основний вид доходу багатьох українських родин. Багато заробітчан правдами та неправдами намагаються виїхати з України у пошуку кращого життя. Та якщо настільки «даліше зарубіжжя» для багатьох залишається досить примарним, зокрема, у плані офіційного працевлаштування, то знайти роботу у сусідній Польщі значно простіше. Працюють українці в Польщі переважно на будівництві, у торгівлі, сільському господарстві та на виробництвах. Водночас останнім часом спостерігається також зростання попиту на роботу в Польщі серед висококваліфікованих українських фахівців, наприклад, з IT-сфери. Однак з 1 червня у Польщі вступили в дію нові правила прийому для тимчасових працівників, повідомляє PRESS-ЦЕНТР із посиланням на tsetutpl.com. Зупинимося на найголовніших речах, які варто знати українцям, які лише збираються у Польщу на роботу чи вже там працюють.



КЛЮЧОВА зміна при прийомі на роботу в Польщі тимчасового працівника полягає в тому, що агенція тимчасової праці в Польщі відтепер може направляти такого працівника для роботи на конкретного працедавця на максимальний загальний період у 18 місяців протягом трьох років (36 місяців). З іншого боку, польський роботодавець може скористатися послугами того самого працівника також лише впродовж 18 місяців протягом трьох років. Це нововведення при прийомі на тимчасову роботу в Польщі має запобігти поточним способам обійти обмеження у сфері зайнятості. Іншими ж словами, ро-

зрахунок максимального терміну роботи тимчасового працівника для конкретного роботодавця в Польщі не залежатиме від того, чи цей працівник направлений до нього через ту саму агенцію тимчасової праці, чи через інші. Окрім того, відтепер на роботі в Польщі тимчасовий працівник не може виконувати той самий тип роботи, який виконував попередній працівник, якщо звільнений працівник працював на підставі угоди про працю, укладеної з працедавцем, та був звільнений з посади внаслідок незалежних від нього причин. Це означає, що якщо протягом трьох місяців польський працедавець звільнив певного працівника

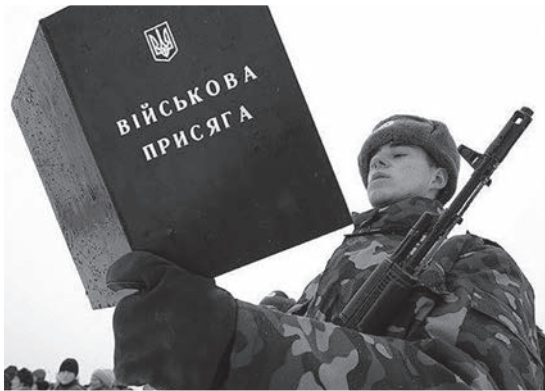
у зв'язку із організаційними змінами (наприклад, пояснив це необхідністю скорочення штату), то такий працедавець не зможе скористатися послугами агенції тимчасової праці в Польщі та не зможе найняти за їх посередництвом людину, яка мала би схожі обов'язки до тих, що їх виконувала звільнена особа. Спеціальні права також матимуть вагітні жінки, які працюватимуть на тимчасовій роботі в Польщі. Укладаючи договір через агенції тимчасової праці щонайменше на двомісячний період для виконання тимчасової роботи, усі жінки будуть захищені статтею 177 § 3 Кодексу праці Польщі у тому випадку, якщо завагітніють.

Якщо їх контракт буде завершуватися після трьох місяців вагітності і вони нададуть роботодавцю підтвердження від лікаря про свій стан, то їх робота буде автоматично продовжена до пологів. Після пологів така жінка має право на отримання спеціальної допомоги для породіль згідно зі ст. 177 § 3 Кодексу праці Польщі. Читайте також: Від святкових кульок та оркестрів - до «безвізових правил»: що потрібно знати українцям, збираючись в ЄС Влаштувуючись на роботу в Польщі, в угоді, яку працівник підписує із агенцією тимчасової праці, відтепер будуть розміщені контакти роботодавця, що дозволить

працівнику у разі чого із ним зв'язатися. Польських роботодавців, які не дотримуватимуться вимог про виплату мінімальної зарплати для своїх працівників (оформлених на тимчасову роботу), Державна Інспекція Праці Польщі каратиме штрафами, що, за попередніми даними, сягатимуть 5 тисяч злотих. Якщо раніше тимчасовий працівник, найнятий на роботу в Польщі через польські агенції тимчасової праці, у разі чого повинен був звертатися до суду у тому польському місті, де знаходиться юридична адреса агенції тимчасової праці, то тепер він матиме право вибору суду, аналогічне до того, яке мають власні працівники цієї агенції.

Строкова військова служба

Доки триватиме призов до війська?
Перша черга призову відбулася навесні. А друга відбудуватиметься восени, у жовтні — листопаді.
Скільки часу служитимуть в армії?
Термін перебування на строковій службі збільшився. Для тих, у кого немає вищої освіти, — до півтора року на противагу колишнім 12 місяцям. А ті, хто має диплом про повну вищу освіту, служитимуть рік і два місяці. Йдеться про диплом і магістра, і спеціаліста.
Який призовний вік?
На строкову службу беруть осіб від 20 до 27 років. Слід нагадати, що раніше призывали хлопців від 18 до 25 років.
Чи 18- та 19-річних викликатимуть до військових комісаріатів?
Їх викликатимуть, щоб надати право на відстрочення. Іншими словами — викликати будуть, але на службу відправляти — ні. Ціх хлопців можуть призвати тільки на добровільних засадах.
Хто має право на відстрочку від служби?
Відстрочки за сімейними обставинами надаються: тим, хто має непрацездатну матір або батька, або іншого родича за яким він здійснює догляд; має дитину віком до трьох років; самостійно виховує дитину (без матері); має двох і більше дітей; має дитину з інвалідністю; має вагітну дружину або дружину, яка є людиною з інвалідністю; якщо брат служить в цей же час в армії.
Відстрочка за станом здоров'я надається:



тим, хто має тимчасові проблеми зі здоров'ям (відстрочка надається на строк до 1 року).
Відстрочка для здобуття освіти надається на весь період тим, хто навчається: у школах та профтехучилищах, але у разі досягнення 21-річного віку відстрочка втрачає силу; у вищих навчальних закладах з денною формою навчання; у середніх або вищих духовних навчальних закладах з денною формою навчання; в інтернаті, аспірантурі або докторантурі з відривом або без відриву від виробництва.
Відстрочка пов'язана із продовженням професійної діяльності: вчителям (на весь період роботи за фахом); медикам (на весь період роботи за фахом); священикам (на весь період роботи за фахом); Поліцейським (на весь період роботи за фахом).
Відстрочка від призову на строкову службу надається також особі, якій повідомлено про підозру у вчиненні кримінального правопорушення або стосовно яких кримінальна справа розглядається судом. Відстрочка надається до прийняття відповідного рішення.
Більш детальнішу інформацію щодо підстав для відстрочки можна знайти у ст.17 3У «Про військовий обов'язок і військову службу»
Хто може отримати звільнення від призову в армію?
непридатні за станом здоров'я; молоді люди старші 27 років; ті, які отримали військове звання на військових кафедрах у вузах.

Чи обов'язково потрібно вносити зміни до паспорту, якщо було змінено назву вулиці, де ви зареєстровані?

Ні, не обов'язково. Статтею 6 Закону «Про свободу пересування та вільний вибір місця проживання в Україні» визначено, що у разі прийняття рішення про зміну нумерації будинків, перейменування вулиць (проспектів, бульварів, площ, провулків, кварталів тощо), населених пунктів, адміністративно-територіальних одиниць, зміни в адміністративно-територіальному устрої на підставі відповідних актів вносяться зміни до реєстру територіальної громади, із збереженням попередніх даних, із подальшим внесенням цієї інформації до Єдиного державного демографічного реєстру в установленому Кабінетом Міністрів України порядку. Зазначені відомості за бажанням особи вносяться до документів, до яких вносяться відомості про місце проживання/перебування.
Обов'язку особи звертатися до органів реєстрації для внесення таких відомостей до документів законодавством не передбачено.

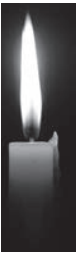
Куди звертатися, щоб внести зміни до паспорту, якщо ви вирішили все таки це зробити?

Повноваження у сфері реєстрації місця проживання/перебування та зняття з реєстрації місця проживання фізичних осіб з 4 квітня 2016 року делеговані утвореним органам реєстрації (об'єднані територіальні громади, виконавчі органи сільських, селищних або міських рад, сільським головам (у випадку, коли відповідно до закону виконавчий орган сільської ради не утворено). Зазвичай центри надання адміністративних послуг (ЦНАП) і є цими утвореними органами реєстрації.

Скільки потрібно платити за це?
Відомості вносяться безоплатно, але потрібно мати при собі паспорт та ідентифікаційний номер.

А якщо це паспорт громадянина України у формі картки?

Згідно з пунктом 60 Порядку оформлення, видачі, обміну, пересилання, вилучення, повернення державі, знищення паспорта громадянина України, за фактом реєстрації місця проживання або місця перебування особи, яка проживає в Україні, територіальним підрозділом ДМС з використанням засобів відомчої інформаційної системи ДМС здійснюється внесення інформації про реєстрацію місця проживання або місця перебування особи до безконтактного електронного носія, який імплантовано у паспорт. Така інформація зберігається на безконтактному електронному носії, який імплантовано у паспорт, у хронологічному порядку.
Оскільки інформація про реєстрацію місця проживання або місця перебування особи не зазначається в зоні візуальної перевірки паспорта, а лише вноситься до безконтактного електронного носія, який імплантовано у паспорт.
Варто знати, що законодавством передбачена видача особи за її вимогою довідки про реєстрацію місця проживання або місця перебування — документа, який видається органом реєстрації та підтверджує реєстрацію місця проживання або місця перебування особи, у тому числі у зв'язку із зміною назви вулиці.



Асоціація фермерів та приватних землевласників Дніпропетровської області,
Асоціація фермерів та приватних землевласників Новомосковського району глибоко сумують з приводу трагічної смерті голови ФГ «Федір»,
члена Фермерської Самооборони ДОЦЕНКА Валентина Павловича та висловлюють співчуття рідним і близьким покійного.
Біль непоправної втрати колеги-хлібороба не висловити словами.
Земля йому пухом.

З настанням холодів багато селян подумують про утеплення будинку своїми руками, що дозволить набагато підвищити в ньому енергозбереження тепла. Позаяк ці роботи зараз не дешеві, а матеріали мають іноді й захмарні ціни - пропонуємо вашій увазі інформацію, скориставшись якою ви зможете зробити утеплення будинку своїми руками.

Можна більш ґрунтовно взятися за утеплення свого будиночку, наприклад, провести опалення, теплу підлогу, та інше. Це все більш реально зробити, коли будинок тільки будується або ще раніше - при складанні проекту, куди будуть в обов'язковому порядку внесені всі необхідні комунікації. А що робити тим, що недавно купили або звели будиночок, в якому не все передбачено?

Скориставшись нашими порадами, ви зможете самотійно, швидко, якісно і недорого зробити теплим ваш дачний будиночок!

Отже, утеплення приватного будинку: з чого почати?

Насамперед слід ретельно обстежити весь свій будиночок і вивчити всі місця, через які тепло може йти з вашого житла. Якщо вчасно не виявити, а в подальшому і не усунути дану проблему, то, в такому випадку, навіть найдорожча і високоякісна опалювальна система не зможе достатньо обігріти ваш будинок і зробити проживання в ньому максимально комфортним!

Займемося комплексом заходів, які допоможуть нам правильно організувати енергозбереження у вашому домі.

Утеплення будинку мінватою під сайдинг

Найпопулярнішими матеріалами, які використовують для утеплення будинків, є мінеральна вата та пінополістирол.

Утеплюючи цими матеріалами зовнішні стіни будинку, можна добитися відмінного енергозберігаючого ефекту. Однак, це задоволення не з дешевих! Нічого, займіться зовнішнім утепленням будинку поступово. Навіть якщо ця процедура у вас займе рік-півтора, остаточним результатом ви обов'язково будете задоволені!

Технологія утеплення будинків пінопластом або мінватою:

- створіть міцний каркас, його ще називають латами, за допомогою якого будемо зміцнювати утеплювач навколо дачного будиночка;
- обробіть стіни будиночка будь-яким антисептиком, призначеним для цих цілей;
- прикладіть плити з пінополістиролу до стін будинку і закріпіть їх там за допомогою «грибочків»;
- захистіть утеплювач за допомогою вітроізоляції або ж пароізоляції (технології використання того або іншого ізолятора залежать від обраного матеріалу утеплювача);
- поставте каркас для зовнішньої обробки і зашийте все сайдингом;
- гарненько заштукатурте утеплену стіну.

Багато хто вважає, що чим товщим буде пінопласт, тим краща теплоізоляція в будинку. Це помилкова думка! Насправді якісну теплоізоляцію забезпечить чітке проходження технологічного процесу утеплення стін, за всіма існуючими правилами.

Дехто сперечається між собою з приводу того, як краще утеплювати будинок: зовні або зсередини?

Не будемо вдаватися в суперечки — зрештою, кожна точка зору має право на існування! Відзначимо те, що внутрішнє оздоблення стін будь-яким утеплювачем обов'язково займе деякий корисний простір приміщення, а ось зовнішнє зовсім не відіб'ється на просторі, але обов'язково спричинить більшші грошові витрати.



УТЕПЛЕННЯ будинку своїми руками



На порі, на часі

Утеплення будинку зсередини

Найдоступнішим оббивним утеплювачем для внутрішньої частини вашого будинку є мінеральна вата. На її прикладі розглянемо докладну інструкцію утеплення внутрішньої частини будинку своїми руками.

Спочатку виготовляємо каркас (металевий з профілів, або ж дерев'яний з рейок). При виготовленні каркаса слід враховувати ширину рулона мінеральної вати, вона повинна легко, але щільно лягати між рейками або ж профілями.

Вкладаємо мінеральну вату між профілями.

Обшиваємо стіни за допомогою багатошарових стружкових плит, згодом їх можна буде легко покрити морилкою або пофарбувати в будь-який потрібний колір. Ще більш популярним оздоблювальним матеріалом є гіпсокартон. Він легко кріпиться, на нього рівно лягають шпалери, плитка, вагонка, фарба і багато інших оздоблювальних матеріалів.

Утеплення входних дверей у приватному будинку

Основна маса холодного повітря проникає в приміщення через двері, при їх відкриванні та закритті. Однак часто так буває, що двері нещільно прилягають до лутки, виникають множинні щілини, через які холодне повітря потрапляє в будинок, а тепло постійно виходить.

Щоб уникнути такого витоку тепла, пропонуємо зайнятися утепленням входних дверей.

Ось кілька матеріалів, які успішно використовуються як утеплювач:

- гумовий утеплювач (проклеюється по лутці з усіх чотирьох сторін);
- повсть (також прокладається і прибивається по краю дверей).

Ці методи успішно застосовуються, якщо ваші двері виконані з дерева, а що ж робити тим, хто встановив металеві?

Для металевих пропонуємо утеплити саме полотно дверей.

Як утеплити металеві двері?

Виріжте кілька дерев'яних брусів (2—3 шт.). Довжина брусів повинна дорівнювати ширині ваших входних дверей. Бруси кріпимо до дверей наскрізними болтами, причому капелюшки болтів повинні опинитися з зовнішньої сторони дверей.

Щільно вставляємо між брусами листи пінопласту.

Накриваємо утеплювач листом ОСБ потрібного розміру (вирізаємо його точно за розміром дверей), прикручуємо лист саморізами до дерев'яних брусів.

От і все утеплення! Завдяки вашим старанням, тепер не тільки холодне повітря не зможе проникнути у ваш будинок, але і тепле не знайде жодної щілини, через яку зможе вислизнути назовні. У будинку ж збережеться стійка комфортна температура!

Як утеплити вікна на зиму своїми руками

Вікна, так само як і двері, можуть стати провідниками холодного повітря у ваше приміщення. Для того, щоб убезпечити себе від такого «несанкціонованого» проникнення, слід вжити деяких заходів, а саме:

- виявляємо вікна з битими або тріснути стеклами і міняємо в них стекла на нові й цілі; за допомогою «дідівської» шпаклівки ретельно замазуємо щілини в місцях прилягання стекол до дерева;
- гарненько профарбовуємо рами і, тим самим, ще більш зменшуємо шанс для проникнення холодного повітря;
- перевіряємо наявність протягів під віконними рамами, усунути їх нам також допоможе герметик.

Однак, якщо щілини занадто великі, то краще скористатися монтажною піною, або ж просто ретельно поштукатурити проблемні місця з подальшим їх зафарбовуванням.

Наші діди в таких випадках, також застосовували для утеплення вату, складену газетку, поролон і заклеювали все це спеціальним папером за допомогою звичайного господарського мила!

Сучасні технології подарували нам склопакети, які зручно вставляються і забезпечують житловому приміщенню необхідні тепло- і звукоізоляційність. Ось тільки це задоволення не з дешевих!

Утеплення підлоги в будинку

Тепла підлога - запорука здоров'я господаря.

Існує безліч різних методик з утеплення підлоги своїми руками. Це і застосування керамзиту, і прокладання під підлогою труб з гарячою водою. Один з найбільш легкодоступних і дешевих — утеплення пластинами пінопласту.

Розглянемо метод утеплення підлоги за допомогою пінопласту:

- на вже наявну стяжку підлоги набивається дерев'яний каркас, відповідний розмірам пінопластових плит;
- щільно вкладаємо пінопластові плити в утворений дерев'яний каркас (пінопласт також можна подрібнювати і засипати, ламати і різати, але найкращий спосіб все-таки, перший - щільно укласти пінопластові пластини в пази);
- поверх утеплювача вкласти дошку або ж, якщо її немає, листи ОСБ (їх можна пофарбувати, або ж настелити поверх них лінолеум, також з утепленням і без нього, залежно від своїх фінансів).

Утеплення даху будинку

Всі ми навчалися в школі і знаємо, що тепле повітря обов'язково піднімається вгору, а холодне, навпаки, опускається вниз. Звідси випливає, що утеплення стелі або навіть горища вашого будиночка має зіграти дуже важливе місце в утепленні всіх приміщень будинку.

Знову-таки як утеплювач часто застосовують пінопласт і мінеральну вату (для горищних приміщень). Технології утеплення стелі або горища не дуже відрізняються від утеплення стін або підлоги будівлі. Відмінною особливістю є бажане (але не обов'язкове) використання як каркасу металевих оцинкованих профілів, між якими будуть укладатися пінопластові плити і на яких, за допомогою саморізів, буде закріплюватися гіпсокартон.

При використанні як утеплювача мінеральної вати користуйтеся обов'язково захисними окулярами і рукавичками.

Обласна щотижнева газета
«ФЕРМЕР ПРИДНІПРОВ'Я»
Свідоцтво про реєстрацію ДП 2161-899Р від 23.02.2017 р.
ЗАСНОВНИК ТА ВИДАВЕЦЬ
ТОВ «Редакція газети «Фермер Придніпров'я»
Голова редакційної ради
Анатолій ГАЙВОРОНСЬКИЙ
Головний редактор Лариса ШАРА

49000, м. Дніпро, вул. Воскресенська, 41, оф.109
786-02-21, 098-183-00-18, 050-850-72-74
e-mail:farmer.gazeta@gmail.com
www.farmer.dp.ua
www.facebook.com/farmer.dp.ua
Друк ТОВ «Видавничий дім «Кераміст»
69057, м. Запоріжжя, вул. Седова, 16
Обсяг 2 друк. арк. Друк офсетний.
Зам. № 1783929. Тираж 10000.

Редакція не завжди поділяє точку зору авторів публікацій.
Гонорар сплачується тільки за замовленими матеріалами.
Відповідальність за зміст реклами несуть рекламодавці.
Посилання при передруку на «Фермер Придніпров'я» обов'язкове.
Газета за посиланням використовує повідомлення інформаційних порталів.
Оформлення передплати та доставку газети здійснює
Дніпропетровська філія ПАТ «Укрпошта».
Передплатний індекс 60092

Весільні барви жовтня

До армії фермерів Придніпров'я прибуло!

Осінь – пора, мабуть, для найзатишніших та найбільш романтичних весіль, тому здавна була багатою на ці життєдайні родинні свята.

На Новомосковщині, напередодні Покрови, у сім'ї фермера Костянтина Натхи сталася знаменна подія – одружився син Андрій, майбутній агроном, студент Дніпровського аграрного університету.

– З Ерікою, майбутньою своєю дружиною, Андрій був знайомий ще з Новомосковського аграрного технікуму, коли обоє там навчалися. Потім разом вирі-



шили вступати до університету: Андрій – на агрономічний факультет, а Еріка – на ветеринарний, – розповідає батько Костянтин Натха.

Молодята вже практично мають, де застосувати здобуті знання за фахом – обоє працюватимуть у родинному фермерському господарстві. Доля Андрія, майже вже вченого агронома – це простір у тисячу гектарів, яке ФГ батька орендує у власників земельних паїв, для Еріки, українки німецького походження, теж є робота, адже фермерське господарство утримує шістьсот свиней, а у майбутньому, маючи власну ветеринарну службу, можливо й розширить свою тваринницьку галузь.

Отож у велику армію придніпровських фермерів влилося молоде подружжя Андрія та Еріки Натхів. Щиро вітаємо молодят!

Леся СВІТЛА.



Вітаємо!

НА свято Покрови, День українського козацтва та захисника України свій піввіковий ювілей відзначив Олександр Іванович Суліма, голова Новомосковської асоціації фермерів та приватних землевласників.

Вам уже 50!

Пора зрілості чимось схожа на золоту осінь – це пора багатих урожаїв, середина життя. Тож нехай і далі Ваша невтомна праця наливається щедрими плодами на благо України та українців.

Бажаємо Вам здоров'я, особистого щастя, збереження бадьорого духу, фортеці характеру на багато-багато років.

З повагою – Асоціація фермерів та приватних землевласників Дніпропетровської області.

Хороший кухар вартий найкращого лікаря

Щорічно 20 жовтня кулінари всього світу відзначають своє професійне свято, яке було засновано конгресом Всесвітньої асоціації кулінарних співтовариств у 2004-му.

ПРОФЕСІЯ кухаря розвивалася разом з цивілізацією. Перші страви виглядали обпаленими на відкритому вогні напівсирими шматками м'яса чи риби.

Могутня середньовічна Європа високо цінувала своїх кухарів. У Франції кухарями вищих рангів ставали лише знатні люди. У Німеччині з 1291 року шеф-кухар був однією з чотирьох найважливіших фігур при дворі.

В Україні приготування їжі довгий час було справою суто сімейною. Відала їм, зазвичай, найстарша за віком жінка. Професійні кухарі вперше з'явилися при княжих дворах, а потім вже в монастирських трапезних. Приготування їжі на Русі виділилося в окрему спеціальність тільки в XI столітті, хоча згадка про кухарів-професіоналів зустрічається в літописах вже в X столітті.

Розвиток професійної кулінарії пов'язаний з появою підприємств позадомашнього харчування. Виникли вони ще в Стародавній Русі. Спочатку це були корчми, в яких подорожні могли знайти притулок і їжу. Потім з'явилися придорожні трактири – готелі з обіднім залом і кухнею. У той же час поряд з трак-



тирами у великих містах стали з'являтися ресторани.

Приготування їжі – унікальний процес. Рецепт – це лише загальна мапа приготування страви. Баланс смаків, тонкощі і момент, в який необхідно робити ті чи інші дії з продуктами і спеціями, – це ціла симфонія. Оволодіти цим мистецтвом самостійно практично неможливо, завжди потрібна порада людини, яка вміє готувати. Можна сказати, що це вміння передається з покоління в покоління. Багатовіковий досвід і практика приготування їжі зробили це мистецтво надзвичайно віртуозним.

Найкращі кухні світу

Є такі країни, де саме їжа і є головною визначною пам'яткою. Сюди їдуть гурмани з усього світу, злітаються, подібно метеликам на вогонь.

Греція. Справжній смак грецької їжі можна зрозуміти завдяки таким

Календарик

корисним продуктам, як восьминіг або маслини. Кухня керується простими правилами, тут не прийнято маскувати оригінальний смак або ховати його. Та й чи треба це робити, коли йдеться про апетитні овочі, щойно випечений хліб або свіжий улов середземноморської риби?

Китай. Навіть у досить сумнівних напівпідпільних магазинах можна доторкнутися до колориту місцевої кухні, що вже казати про елітні банкетні зали. Недарма китайська кухня пропонує одні з найкращих страв у світі. На кожному банкеті буде використовуватися концепція їнь і янь (балансу і гармонії). Це буде помітним бодай у сполученні фруктів і овочів, зігріваючих спецій і м'яса.

Франція. У цій країні люблять поїсти. Французька їжа славиться на весь світ – від равликів і багетів, до сирів і шампанського. Кухня тут грайлива і кокетлива, до смаку гурманам своїм розмаїттям. У країні м'який клімат, а багата історія і різноманітні географічні умови дозволяють регіонам культивувати власні гастрономічні шедеври. У Франції головним прийомом їжі вважається ланч.

Мексика. Разом із колоніальними завоюваннями Іспанії її кухня мігрувала на нові території. Так сталося і з мексиканською кухнею, на яку

вплинули ще й французька та арабська. Основними стравами тут є ті, що створені на основі кукурудзи або квасолі. Найвідоміші з них на слуху у всього світу – енчілада, кесаділа, тако.

Італія. Хтось експортує технології, хтось – природні копалини, а ось Італія славиться своєю їжею. Невипадково весь світ цінує італійську кухню. Хоча між регіонами країни зустрічаються досить великі кулінарні відмінності, можна легко назвати кілька продуктів, які підкреслять кулінарний статус держави. Хіба хтось може відмовитися від найтоншої піци? А згадки про пасту або ризотто змушують текти слинки. А запити це можна знаменитим високоякісним вином.

Японія. Для нас японська кухня – це суши, але в самій країні місцеві ресторани приділяють увагу конкретним спеціальним стравам. Це можуть бути якіторі (курча-гриль на шпажках), темпура (відбита і просмажена риба), сашімі (сира риба), ті ж суши або пшенична локшина. А вершиною японської кухні є кайсека. Приготування цієї страви є справжнім мистецтвом. Інгредієнти треба особливим способом комбінувати, страву оформляти і подавати на стіл.

Продам трактор ЮМЗ-6 098-643-47-50



Пишіть:
49000, м. Дніпро,
вул. Воскресенська, 41, оф.109



Дзвоніть:
(056) 786-02-21,
098-183-00-18,
050-850-72-74

Передплатити
«Фермер Придніпров'я» можна
у будь-якому поштовому відділенні
області до 25 числа щомісяця.
Передплатний індекс 60092.